

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 93

Rozeslána dne 29. listopadu 1991

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

- 480. Zákon o době nesvobody
- 481. Ústavní zákon České národní rady, kterým se zřizuje Nejvyšší kontrolní úřad České republiky
- 482. Zákon České národní rady o sociální potřebnosti
- 483. Zákon České národní rady o České televizi
- 484. Zákon České národní rady o Českém rozhlasu
- 485. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), a zákon České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí
- 486. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o omezení obchodování s Iráckou republikou
- 487. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky, kterou se mění vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, ve znění vyhlášek ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 131/1988 Sb. a č. 61/1990 Sb. a vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 318/1990 Sb.
- 488. Vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky na vykonanie niektorých ustanovení autorského zákona
- 489. Oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa vydáva platový poriadok pre štátnych notárov a notárskych čakateľov

Redakční sdělení o opravě chyb

480

ZÁKON

ze dne 13. listopadu 1991
o době nesvobody

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 2

Právní akty přijaté v době uvedené v § 1 se ruší jen tehdy, stanoví-li tak zvláštní zákony.

§ 1

V letech 1948 až 1989 komunistický režim porušoval lidská práva i své vlastní zákony.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

481

ÚSTAVNÍ ZÁKON

České národní rady

ze dne 7. listopadu 1991,

kterým se zřizuje Nejvyšší kontrolní úřad České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Zřizuje se Nejvyšší kontr

čl. II

Zřízuje se Nejvyšší kontrolní úřad České republiky jako kontrolní orgán, nezávislý na vládě, jejích or-

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

482

ZÁKON

České národní rady
ze dne 6. listopadu 1991
o sociální potřebnosti

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Sociální potřebnost
§ 1

(1) Občan se považuje za sociálně potřebného, jestliže jeho příjem nedosahuje částek životního minima stanovených zvláštním zákonem¹⁾ (dále jen „částky životního minima“) a nemůže si tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním, zejména vlastní prací.

(2) Možnost zvýšit si příjem se nezkoumá při posuzování sociální potřebnosti

- a) poživatele starobního důchodu nebo invalidního důchodu,
- b) občana staršího 65 let,
- c) rodiče (osvojitele, občana, který dítě převzal do péče nahrazující péči rodičů, pěstouna) celodenně osobně rádně pečujícího alespoň o jedno dítě do tří let věku nebo o dítě starší, které nemůže být umístěno v předškolním zařízení, nebo o tři a více dětí do patnácti let věku, nebo o dítě, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči,
- d) nezaopatřeného dítěte.²⁾

(3) Příjem občana³⁾ se zjišťuje za posledních šest kalendářních měsíců před podáním žádosti o dávku sociální péče, popřípadě dojde-li k podstatné změně sociálních poměrů občana, ke dni podání žádosti.

§ 2

(1) Jestliže zdravotní stav občana vyžaduje podle doporučení příslušného orgánu státní zdravotní správy zvýšené náklady na dietní stravování, částka potřebná k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb občana stanovená zvláštním zákonem⁴⁾ se při posuzování sociální potřebnosti zvyšuje o 500 Kčs měsíčně.

¹⁾ Zákon č. 463/1991 Sb., o životním minimu.

²⁾ § 49 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

³⁾ § 4 a 5 zákona č. 463/1991 Sb.

⁴⁾ § 3 odst. 2 zákona č. 463/1991 Sb.

⁵⁾ § 3 odst. 3 zákona č. 463/1991 Sb.

⁶⁾ § 7 odst. 1 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti.

(2) Částka potřebná k zajištění nezbytných nákladů na domácnost stanovená zvláštním zákonem⁵⁾ se při posuzování sociální potřebnosti občanů, jímž byly přiznány mimořádné výhody III. stupně (průkaz ZTP/P), zvyšuje o 500 Kčs měsíčně.

§ 3

(1) Občan, jehož příjem je vyšší než částky životního minima, se považuje se zřetelem na jeho celkové sociální a majetkové poměry za sociálně potřebného, jsou-li nezbytné náklady na zajištění jeho výživy a ostatních základních osobních potřeb a nezbytné náklady na domácnost stanovené zvláštním zákonem⁵⁾ odůvodněně vyšší a občan nemůže tyto náklady uhradit vlastním přičiněním.

(2) Občan se nepovažuje za sociálně potřebného, i když jeho příjem nedosahuje částek životního minima, jestliže jeho celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že mu mohou plně zaručit dostatečné zajištění jeho výživy a ostatních základních osobních potřeb a nezbytných nákladů na domácnost a toto zajištění vlastním přičiněním lze na občanu spravedlivě žádat; na občanu však nelze požadovat prodej nebo pronájem nemovitosti, kterou užívá k přiměřenému trvalému bydlení.

(3) Občan se nepovažuje za sociálně potřebného, i když jeho příjem nedosahuje částek životního minima, jestliže je umístěn v ústavu sociální péče s celoročním pobytom, v psychiatrické léčebně, v léčebně pro dlouhodobě nemocné nebo v jiném obdobném zařízení, ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody a dále při výkonu základní vojenské služby, náhradní služby a civilní služby.

(4) Nedosahuje-li příjem občana částek životního minima proto, že není v pracovním nebo obdobném poměru ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost, nepovažuje se za sociálně potřebného, jestliže není veden v evidenci uchazeče o zaměstnání;⁶⁾ splnění této podmínky se nevyžaduje u občanů uvedených v § 1 odst. 2.

Poskytování dávek sociální péče

§ 4

Občanu, který se považuje za sociálně potřebného, náleží jednorázové nebo měsíčně se opakující peněžitě nebo věcné dávky na zabezpečení výživy a ostatních základních osobních potřeb a k zajištění nezbytných nákladů na domácnost, popřípadě zvýšených nákladů spojených s dietním stravováním, a to ve výši rozdílu mezi jeho příjmem a částkami životního minima, popřípadě částkami zvýšenými podle § 2 nebo § 3 odst. 1.

§ 5

Příspěvek na výživu dítěte

(1) Nezaopatřenému dítěti,²⁾ které se považuje za sociálně potřebné a ke kterému povinná osoba neplní vyživovací povinnost, náleží příspěvek na výživu do výše částek, které se považují za potřebné k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb stanovených zvláštním zákonem.⁴⁾ Žije-li toto nezaopatřené dítě ve vlastní domácnosti, přihlíží se též k částce potřebné k zajištění nezbytných nákladů na domácnost stanovené zvláštním zákonem.⁵⁾

(2) Je-li výživné upraveno rozhodnutím soudu, náleží příspěvek na výživu ve výši upraveného výživného, nejvýše však v částkách uvedených v odstavci 1; pokud je výživné upravené rozhodnutím soudu nižší než částky uvedené v odstavci 1 a dítě je nadále sociálně potřebné, náleží příspěvek na výživu do výše těchto částek.

§ 6

Jestliže rodiče nebo jiné osoby, kterým bylo dítě svěřeno do péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu, nevyužívají peněžitě dávky podle § 4 a 5 ve prospěch dítěte, poskytne se místo peněžitě dávky věcná dávka.

§ 7

Příspěvek při péči o blízkou a jinou osobu

(1) Občanu, který se stane sociálně potřebným z důvodu celodenní péče o blízkou osobu, která je převážně nebo úplně bezmocná, nebo starší 80 let, náleží peněžitý příspěvek. Peněžitý příspěvek náleží též občanu, který za podmínek uvedených ve větě první pečuje

o jinou než blízkou osobu za předpokladu, že žijí ve společné domácnosti.

(2) Peněžitý příspěvek náleží též rodiči nebo prarodiči, popřípadě jiné osobě, která zabezpečuje péči nahrazující péči rodičů, stanou-li se sociálně potřebnými z důvodu péče o dítě, které je dlouhodobě těžce zdravotně postižené a vyžaduje mimořádnou péči a není umístěno v zařízení pro takové děti s týdenním nebo celoročním pobytom.

(3) Při posuzování sociální potřebnosti občanů uvedených v odstavcích 1 a 2 se nezkoumá, zda si mohou zvýšit příjem vlastním přičiněním nebo zda mají vůči nim manžel (manželka) nebo děti vyživovací povinnost.

(4) Občanům uvedeným v odstavcích 1 a 2 náleží peněžitý příspěvek měsíčně do výše částky důchodu, který je jako jediný zdroj příjmu poskytován jednotlivci,⁷⁾ zvýšeného o státní vyrovnávací příspěvek,⁸⁾ jestliže pečují o jednu osobu; pečují-li o dvě nebo více osob, náleží peněžitý příspěvek měsíčně do výše částky důchodu, který je jako jediný zdroj příjmu poskytován manželské dvojici,⁷⁾ zvýšeného o státní vyrovnávací příspěvek.⁸⁾

§ 8

Úhrada nákladů sociální péče

(1) Od osoby povinné vyživovat⁹⁾ příjemce dávky sociální péče, jejíž poskytnutí je podmíněno sociální potřebností, se nepožaduje úrada nákladů, jestliže příjem této osoby nepřesahuje částku 3400 Kčs měsíčně. Tato částka se zvýšuje za každou osobu, která je na ni odkázána výživou a jejíž příjem je nižší než 1500 Kčs měsíčně, o částku rozdílu mezi částkou 1500 Kčs a příjemem této osoby.

(2) Ustanovení odstavce 1 však neplatí, jde-li o plnění vyživovací povinnosti vůči manželu nebo nezaopatřenému dítěti.

(3) Úhrada nákladů se nepožaduje jestliže povinná osoba rádně platí výživné.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 9

Zrušují se

1. § 23 odst. 1, § 24, § 42 odst. 1 až 3, § 47 a 50 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České

²⁾ § 54 odst. 1 a 2 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 306/1991 Sb.

³⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 246/1991 Sb., o druhém zvýšení důchodů v roce 1991.

⁴⁾ Zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky č. 206/1990 Sb., o státním vyrovnávacím příspěvku, ve znění pozdějších předpisů,

⁵⁾ § 92 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění zákona č. 180/1990 Sb.

republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení,

2. s působností pro Českou republiku § 92 odst. 5 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

Burešová v. r.
Pithart v. r.

§ 10

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

483

ZÁKON

České národní rady
ze dne 7. listopadu 1991
o České televizi

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Zřízuje se Česká televize se sídlem v Praze.

(2) Česká televize je právnickou osobou, která hospodaří s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československé televize.¹⁾ Česká televize vlastními úkony nabývá práv a zavazuje se. Česká televize se nezapisuje do podnikového rejstříku.

(3) Stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.

§ 2

Česká televize poskytuje službu veřejnosti České republiky tvorbou a šířením televizních programů na celém území České republiky. Jejím posláním je poskytovat objektivní, ověřené, všeestranné a využívané informace pro svobodné vytváření názorů, rozvíjet kulturní identitu českého národa a národnostních a etnických menšin v České republice, zprostředkovávat ekologické informace, sloužit vzdělávání, výchově mladé generace a přispívat k zábavě diváků.

§ 3

Česká televize naplňuje poslání podle § 2 tohoto zákona zejména tím, že:

- a) provozuje televizní vysílání na vlastním vysílacím okruhu,
- b) v dohodě se Slovenskou televizí a Československou televizí se může podílet na programové skladbě federálního vysílacího okruhu,
- c) zřízuje síť vlastních zpravidajů,
- d) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství.

Rada České televize

§ 4

(1) Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů České televize je Rada České televize (dále jen „Rada“). Rada má devět členů. Členy Rady volí a odvolává Česká národní rada, a to tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy.

(2) Členové Rady jsou voleni na funkční období pěti let, a to i opětovně. V takovém případě však ne na více než na dvě po sobě jdoucí funkční období. Na místa uprzedněná uplynutím funkčního období jsou voleni noví členové na období pěti let, na místa uprzedněná z jiného důvodu jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uprzednilo.

(3) Rada je ze své činnosti odpovědna České národní radě.

(4) Členství v Radě je veřejnou funkcí.²⁾ V souvislosti s jejím výkonem přísluší členům Rady odměna, je-

¹⁾ § 4 zákona č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků.

²⁾ § 124 odst. 1 zákoníku práce.

jíž výši určí svým usnesením předsednictvo České národní rady.

(5) Rada volí ze svého středu předsedu a odvolává ho.

§ 5

(1) Členství v Radě je neslučitelné s funkcí prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, poslance, předsedy nebo místopředsedy vlády, ministra, vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy nebo jejich náměstků.

(2) Člen Rady nesmí mít funkce v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí působit v jejich prospěch při výkonu své funkce v Radě; dále nesmí být členem orgánů společnosti, které působí v oblasti televizního vysílání, ani zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly nepříznivě ovlivňovat jeho nestrannost a objektivitu rozhodování. Člen Rady nebo osoby jemu blízké³⁾ nesmějí mít žádný finanční zájem na provozování televizního vysílání daný vlastnictvím či jinak.

§ 6

(1) Členství v Radě zaniká:

- a) uplynutím funkčního období,
- b) odstoupením z funkce,
- c) odvoláním z funkce,
- d) zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům,
- e) úmrtím.

(2) Česká národní rada člena Rady z funkce odvolá:

- a) zaniknou-li předpoklady pro výkon funkce uvedené v § 5 tohoto zákona,
- b) byl-li pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin,
- c) nevykonává-li po dobu více než šesti měsíců svou funkci.

(3) Česká národní rada může odvolat Radu, neplní-li Rada opakovaně své povinnosti podle § 8 odst. 1 písm. a), b) a c), § 8 odst. 2 tohoto zákona, anebo konstituje-li Česká národní rada v průběhu šesti měsíců svými usneseními opakovaně, že Česká televize neplní své poslání podle § 2 tohoto zákona.

§ 7

(1) Činnost Rady se řídí jednacím řádem, který Rada přijme do třiceti dnů od začátku funkčního období.

³⁾ § 116 občanského zákoníku.

(2) Rada přijímá rozhodnutí nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.

§ 8

(1) Do působnosti Rady náleží:

- a) jmenovat a odvolávat generálního ředitele České televize (dále jen „ředitel“) a na jeho návrh ředitele televizních studií,
- b) schvalovat rozpočet a závěrečný účet České televize,
- c) schvalovat na návrh ředitele Statut České televize,
- d) zřizovat a zrušovat televizní studia České televize (dále jen „televizní studia“), s výjimkou Televizního studia Praha, Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava,
- e) rozhodovat o stížnostech týkajících se ředitele.

(2) Rada předkládá České národní radě výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize. Rada hospodaří podle vlastního rozpočtu.

(3) Náklady na činnost Rady a odměny jejích členů se hradí z prostředků České televize.

§ 9

Ředitel

(1) Statutárním orgánem České televize je ředitel. Při jeho jmenování a odvolávání se použije § 5 tohoto zákona obdobně. Ředitel nemůže být členem Rady. Ze své činnosti je odpovědný Radě a má právo se zúčastnit jejího zasedání.

(2) Ředitel je jmenován Radou na funkční období šesti let.

(3) Ředitel může být Radou odvolán tajným hlasováním před uplynutím funkčního období, vysloví-li se pro jeho odvolání alespoň dvě třetiny členů Rady. Odvolání vstoupí v platnost jmenováním nového ředitele.

§ 10

Financování České televize

Finančními zdroji České televize jsou zejména:

- a) výnos ze sazeb za používání televizních přijímačů podléhajících evidenci placených poplatníky s trvalým pobytom nebo sídlem v České republice,
- b) příjem z vlastní podnikatelské činnosti.

§ 11

(1) Česká televize je oprávněna vykonávat za podmínek stanovených právními předpisy podnikatelskou činnost, která souvisí s předmětem její činnosti a která nesmí ohrozit její poslání (§ 2 tohoto zákona). Finanční příjmy získané podnikatelskou činností používá Česká televize k financování své činnosti (§ 2 tohoto zákona).

(2) V televizním vysílání čas vyhrazený reklamě nesmí přesáhnout jedno procento denního vysílacího času.

§ 12

Televizní studia

(1) Součástí České televize jsou zejména Televizní studio Praha, Televizní studio Brno, Televizní studio Ostrava, případně televizní studia zřízená na základě § 8 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

(2) Ředitel televizního studia je oprávněn činit jménem České televize právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou zcizení a zatížení nemovitostí. Ředitel televizního studia je za činnost televizního studia odpovědný řediteli.

(3) Televizní studia mají v rámci své činnosti oprávnění obdobná podle § 3 tohoto zákona.

§ 13

Česká televize může v přiměřeném rozsahu poskytnout technickou a výrobní základnu pro potřeby Československé televize a Slovenské televize. Rozsah se stanoví v ročních smlouvách uzavíraných mezi Českou televizí a Československou televizí nebo Slovenskou televizí.

Ustanovení společná a závěrcená

§ 14

(1) Česká národní rada zvolí do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona Radu. Rada jmenuje do jednoho měsíce ode dne svého zvolení ředitele.

(2) Do doby jmenování ředitele řídí Českou televizi prozatímní ředitel, kterého volí Česká národní rada. Prozatímnímu řediteli nepřísluší oprávnění podle § 8 odst. 1 tohoto zákona.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti, s výjimkou § 11 odst. 2, dnem 1. ledna 1992. Ustanovení § 11 odst. 2 tohoto zákona nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

484

ZÁKON

České národní rady
ze dne 7. listopadu 1991
o Českém rozhlasu

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

(3) Stát neodpovídá za závazky Českého rozhlasu a Český rozhlas neodpovídá za závazky státu.

§ 1

(1) Zřízuje se Český rozhlas se sídlem v Praze.

(2) Český rozhlas je právnickou osobou, která hospodaří s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československého rozhlasu.¹⁾ Český rozhlas vlastními úkony nabývá práv a zavazuje se. Český rozhlas se nezapisuje do podnikového rejstříku.

§ 2

Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti České republiky tvorbou a šířením rozhlasových programů na celém území České republiky. Jeho posláním je poskytovat objektivní, ověřené, všeobecné a vyvážené informace pro svobodné vytváření názorů, rozvíjet kulturní identitu českého národa a národnostních a etnic-

¹⁾ § 4 zákona č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků.

kých menšin v České republice, zprostředkovávat eko-logicke informace, sloužit vzdělávání a přispívat k zábavě posluchačů.

§ 3

Český rozhlas naplňuje poslání podle § 2 tohoto zákona zejména tím, že:

- a) provozuje rozhlasové vysílání na vlastních vysílačích okruzích,
- b) v dohodě se Slovenským rozhlasem a Československým rozhlasem se může podílet na programové skladbě federálního vysílačního okruhu,
- c) zřizuje síť vlastních zpravodajů,
- d) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství.

Rada Českého rozhlasu

§ 4

(1) Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů Českého rozhlasu je Rada Českého rozhlasu (dále jen „Rada“). Rada má devět členů. Členy Rady volá a odvolává Česká národní rada, a to tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy.

(2) Členové Rady jsou voleni na funkční období pěti let, a to i opětovně. V takovém případě však ne na více než na dvě po sobě jdoucí funkční období. Na místa uprzedněná uplynutím funkčního období jsou voleni noví členové na období pěti let. Na místa uprzedněná z jiného důvodu jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uprzednilo.

(3) Rada je ze své činnosti odpovědna České národní radě.

(4) Členství v Radě je veřejnou funkcí.²⁾ V souvislosti s jejím výkonem přísluší členům Rady přiměřená odměna, jejíž výši určí svým usnesením předsednictvo České národní rady.

(5) Rada volí ze svého středu předsedu a odvolává ho.

§ 5

(1) Členství v Radě je neslučitelné s funkci prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, poslance, předsedy nebo místopředsedy vlády, ministra,

vedoucího jiného ústředního orgánu státní správy nebo jejich náměstků.

(2) Člen Rady nesmí mít funkce v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí působit v jejich prospěch při výkonu své funkce v Radě; dále nesmí být členem orgánu společnosti, které působí v oblasti rozhlasového vysílání, ani zastupovat obchodní zájmy, které by mohly nepříznivě ovlivňovat jeho nestrannost a objektivitu rozhodování. Člen Rady nebo osoby jemu blízké³⁾ nesmějí mít žádný finanční zájem na provozování rozhlasového vysílání daný vlastnictvím či jinak.

§ 6

(1) Členství v Radě zaniká:

- a) uplynutím funkčního období,
- b) odstoupením z funkce,
- c) odvoláním z funkce,
- d) zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům,
- e) úmrtím.

(2) Česká národní rada člena Rady z funkce odvolá:

- a) zaniknou-li předpoklady pro výkon funkce uvedené v § 5 tohoto zákona,
- b) byl-li pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin,
- c) nevykonává-li po dobu více než šesti měsíců funkci.

(3) Česká národní rada může odvolat Radu, nesplní-li Rada opakovaně své povinnosti podle § 8 odst. 1 písm. a), b) a c), § 8 odst. 2 tohoto zákona anebo konstatuje-li Česká národní rada v průběhu šesti měsíců svým usnesením opakovaně, že Český rozhlas neplní své poslání podle § 2 tohoto zákona.

§ 7

(1) Činnost Rady se řídí jednacím řádem, který Rada přijme do třiceti dnů od začátku funkčního období.

(2) Rada přijímá rozhodnutí nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.

§ 8

(1) Do působnosti Rady náleží:

- a) jmenovat a odvolávat generálního ředitele České-

²⁾ § 124 odst. 1 zákoníku práce.

³⁾ § 116 občanského zákoníku.

- ho rozhlasu (dále jen „ředitel“) a na jeho návrh ředitele rozhlasových studií,
- b) schvalovat rozpočet a závěrečný účet Českého rozhlasu,
 - c) schvalovat na návrh ředitele Statut Českého rozhlasu,
 - d) zřizovat a zrušovat regionální rozhlasová studia Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasová studia“), s výjimkou rozhlasových studií v Plzni, v Českých Budějovicích, v Praze, v Ústí nad Labem, v Hradci Králové, v Brně a v Ostravě,
 - e) rozhodovat o stížnostech týkajících se ředitele.

(2) Rada předkládá České národní radě výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu. Rada hospodaří podle vlastního rozpočtu.

(3) Náklady na činnost Rady a odměny jejích členů se hradí z prostředků Českého rozhlasu.

§ 9 Ředitel

(1) Statutárním orgánem Českého rozhlasu je ředitel. Při jeho jmenování a odvolávání se použije § 5 tohoto zákona obdobně. Ředitel nemůže být členem Rady. Ze své činnosti je odpovědný Radě a má právo zúčastňovat se jejího zasedání.

(2) Ředitel je jmenován Radou na funkční období šesti let.

(3) Ředitel může být Radou odvolán tajným hlasováním před uplynutím funkčního období, vysloví-li se pro jeho odvolání alespoň dvě třetiny všech členů Rady. Odvolání vstoupí v platnost jmenováním nového ředitele.

§ 10

Financování Českého rozhlasu

Finančními zdroji Českého rozhlasu jsou zejména:

- a) výnos ze sazeb za používání rozhlasových příjimačů podléhajících evidenci placených poplatníky s trvalým pobytom nebo sídlem v České republice,
- b) příjem z vlastní podnikatelské činnosti.

§ 11

(1) Český rozhlas je oprávněn vykonávat za pod-

mínek stanovených právními předpisy podnikatelskou činnost, která souvisí s předmětem jeho činnosti a která nesmí ohrozit jeho poslání (§ 2 tohoto zákona). Finanční příjmy získané podnikatelskou činností používá Český rozhlas k financování své činnosti (§ 2 tohoto zákona).

(2) V rozhlasovém vysílání čas vyhrazený reklamě nesmí přesáhnout jedno procento denního vysílacího času.

§ 12 Rozhlasová studia

(1) Součástí Českého rozhlasu jsou zejména rozhlasová studia v Plzni, v Českých Budějovicích, v Praze, v Ústí nad Labem, v Hradci Králové, v Brně a v Ostravě, případně rozhlasová studia zřízená na základě § 8 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

(2) Ředitel rozhlasového studia je oprávněn činit jménem Českého rozhlasu právní úkony týkající se rozhlasového studia, s výjimkou zcizení a zatížení nemovitostí. Ředitel rozhlasového studia je za činnost rozhlasového studia odpovědný řediteli.

(3) Rozhlasová studia mají v rámci své činnosti oprávnění obdobná podle § 3 tohoto zákona.

§ 13

Český rozhlas může v přiměřeném rozsahu poskytnout technickou a výrobní základnu pro potřeby Československého rozhlasu a Slovenského rozhlasu. Rozsah se stanoví v ročních smlouvách uzavíraných mezi Českým rozhlasem a Československým rozhlasem nebo Slovenským rozhlasem.

Ustanovení společná a závěrečná

§ 14

(1) Česká národní rada zvolí do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona Radu. Rada jmenuje do jednoho měsíce ode dne svého zvolení ředitele.

(2) Do doby jmenování ředitele řídí Český rozhlas prozatímní ředitel, kterého volí Česká národní rada. Prozatímnímu řediteli nepřísluší oprávnění podle § 8 odst. 1 tohoto zákona.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

485

ZÁKON

České národní rady

ze dne 8. listopadu 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), a zákon České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), se mění a doplňuje takto:

1. V § 36 odst. 1 písm. j) se za slovy „založila nebo řídí“ zbývající text vypouští.

2. Za § 36 se vkládají § 36a a § 36b, které zní:

„§ 36a

(1) Obecní zastupitelstvo rozhoduje o těchto majetkovápravních úkonech obce:

- a) nabytí a převodu věcí,
- b) bezúplatném převodu movitých věcí včetně peněz, s výjimkou obvyklých darování k životním jubileím a obdobným příležitostem, s výjimkou darů věnovaných tuzemským právnickým osobám na vědu a vzdělání, na charitativní, sociální, zdravotnické a ekologické účely a na podporu rozvoje kultury, tělesné výchovy a sportu v celkové částce nejvýše 5000 Kčs ročně a s výjimkou poskytování jednorázových sociálních výpomocí občanům,
- c) bezúplatném postoupení pohledávek,
- d) přijetí úvěru (půjčky a dotace), poskytnutí úvěru (půjčky a dotace), převzetí dluhu, přistoupení k dluhu a převzetí záruk, požaduje-li to alespoň jedna desetina všech členů obecního zastupitelstva,
- e) peněžitých i nepeněžitých vkladech do obchodních společností a sdružení obcí podle § 17,
- f) majetkové účasti na podnikání jiných osob s výjimkou vlastních podniků,
- g) vzdání se práva a prominutí pohledávky vyšší než 5000 Kčs,
- h) zastavení nemovitých věcí,
- i) zastavení movitých věcí nebo práv v hodnotě vyšší než 50 000 Kčs,

j) dohodách o splátkách s lhůtou splatnosti delší než 18 měsíců,

k) emisi komunálních obligací.⁷⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i na úkony obsahující cenu nižší, než je cena v místě a čase obvyklá.

(3) Oprávnění rozhodovat o majetkovápravních úkonech obce uvedených v odstavcích 1 a 2 nemůže obecní zastupitelstvo svěřit obecní radě.

(4) Záměry obce převést nemovitý majetek a pronajmout nemovitý majetek, s výjimkou pronájmu bytů, musí být v obci vhodným způsobem zveřejněny nejméně po dobu 30 dnů před projednáním v orgánech obce, aby se k nim mohli občané vyjádřit a předložit své nabídky.

(5) Ustanovení odstavců 1, 2, 3 a 4 se použijí při rozhodování zastupitelstva městského obvodu nebo městské části statutárních měst nebo městské části hlavního města Prahy, jímž byl statutem svěřen majetek.

§ 36b

Majetek obce, který tvoří zdravotnické zařízení, může být svěřen jen fyzické nebo právnické osobě, která splňuje podmínky k výkonu lékařské, stomatologické a lékárnické praxe podle zvláštního zákona.“.

Čl. II

Zákon České národní rady č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, se mění takto:

§ 9 se vypouští.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

⁷⁾ § 20 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

486**VYHLÁŠKA**

federálního ministerstva zahraničního obchodu
ze dne 7. listopadu 1991
o omezení obchodování s Iráckou republikou

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb.:

§ 1

(1) Vývoz vojenského materiálu a poskytování služeb v této oblasti do Irácké republiky je zakázán.

(2) Československé osoby mohou dovážet zboží a přijímat služby z Irácké republiky nebo využívat zboží a poskytovat služby do Irácké republiky pouze na základě povolení.

(3) Povolení uděluje federální ministerstvo zahraničního obchodu po projednání s federálním ministerstvem zahraničních věcí.

§ 2

Zrušuje se vyhláška č. 380/1990 Sb., o zákazu obchodování s Iráckou republikou a Státem Kuvajt, ve znění vyhlášky č. 109/2991 Sb.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
 Ing. Bakšay v. r.

487

VYHLÁŠKA
ministerstva zdravotnictví České republiky
ze dne 31. října 1991,

kterou se mění vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 42/1966 Sb.,
 o poskytování léčebně preventivní péče, ve znění vyhlášek ministerstva zdravotnictví
 a sociálních věcí České socialistické republiky č. 131/1988 Sb. a č. 61/1990 Sb.
 a vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 318/1990 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 11 odst. 2 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, ve znění vyhlášek ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 131/1988 Sb. a č. 61/

/1990 Sb. a vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky č. 318/1990 Sb., se mění takto:

1. § 4 odst. 4 druhá věta zní: „Občan si může v rámci vymezeného spádového území¹⁾ zvolit jiného územního obvodního lékaře.“
2. § 5 odst. 1 zní:
 „(1) Pracovníci ze závodů, v nichž je zřízeno zá-

¹⁾ Vyhláška ministerstva zdravotnictví České republiky č. 242/1991 Sb., o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi.

vodní zdravotnické zařízení, mohou postupovat podle § 4. Povinnost pracovníků podrobovat se vstupním periodickým, mimořádným a výstupním preventivním prohlídkám u závodního obvodního lékaře zůstává nedotčena.²⁾.

3. V § 9 odst. 4 se na konci slovo „polikliniky“ nahrazuje slovy „v rámci vymezeného spádového území“.

Čl. II

Zrušují se:

a) směrnice ministerstva zdravotnictví č. 20/1966 Věst. MZ pro poskytování ambulantní péče lékařem, kterého si občan zvolil (reg. v částce 29/1966 Sb.),

b) § 19 odst. 2 a 3 směrnic ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věst. MZ o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, ve znění směrnic MZ ČSR č. 17/1970 Věst. MZ ČSR (reg. v částkách 2/1968 Sb. a 20/1970 Sb.),

c) § 6 odst. 1 směrnic ministerstva zdravotnictví ČSR č. 15/1983 Věst. MZ ČSR o poskytování zdravotnických služeb a poskytování zdravotnických služeb pracujícím v závodech (reg. v částce 23/1983 Sb.).

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

MUDr. Bojar CSc v. r.

488

VYHLÁŠKA

Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

ze 12. septembra 1991

na vykonanie niektorých ustanovení autorského zákona

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky podľa § 13 ods. 3, § 39 ods. 1, § 45 ods. 3 a 4 a § 46 ods. 2 a 3 zákona č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a umeleckých dielach (autorský zákon) v znení zákona č. 89/1990 Zb. (úplné znenie č. 247/1990 Zb.) ustanovuje:

P R V Á Č A S Ţ

**Odmeny a náhrady výrobcov a dovozcov
nenahratých nosičov zvukového
a zvukoobrazového záznamu alebo snímok**

§ 1

(1) Výrobcovia a dovozcovia nenhahratých nosičov zvukových záznamov a snímok (ďalej len „audio-nosičov“) a nenhahratých nosičov zvukovoobrazových

záznamov alebo snímok (ďalej len „videonosičov“), ktorí majú sídlo alebo trvalý pobyt alebo vykonávajú svoju činnosť na území Slovenskej republiky, uhrádzajú prostredníctvom

a) Slovenského ochranného zväzu autorského (ďalej len „ochranná organizácia“) odmeny autorom a výkonným umelcom a náhrady televíznym organizáciám vo výške 4 % z predajnej ceny videonosičov,

b) Slovgramu odmeny autorom a výkonným umelcom a náhrady výrobcom zvukových záznamov a rozhlasovým a televíznym organizáciám vo výške 4 % z predajnej ceny audionosičov.

(2) Výrobcovia a dovozcovia platia odmeny a náhrady z audionosičov a videonosičov dvakrát ročne; platia za audionosiče a videonosiče, ktoré boli od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka a od 1. júla do 31.

²⁾ § 9 směrnic ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věst. MZ o posuzování zdravotní způsobilosti k práci, ve znění směrnic č. 17/1970 Věst. MZ ČSR (reg. v částkách 2/1968 Sb. a 20/1990 Sb.).

decembra kalendárneho roka dodané na predaj na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(3) V lehote podľa § 9 ods. 1 výrobcovia a dovozcovia audionosičov zašlú Slovgramu a výrobcovia a dovozcovia videonosičov zašlú ochrannej organizácii výkaz o počte dodaných audionosičov a videonosičov na predaj a ich predajných cenách.

§ 2

(1) Ochranná organizácia eviduje sumy, ktoré podľa § 1 ods. 1 písm. a) prijala od jednotlivých výrobcov a dovozovcov videonosičov.

(2) Celá suma, ktorú ochranná organizácia prijala od výrobcov a dovozovcov videonosičov za polrok, sa rozdelí pomerom súčtu televíznych programov, videogramov a kinematografických diel, ktoré boli na území Slovenskej republiky uverejnené¹⁾ v priebehu jedného roka pred

- a) 1. júlom kalendárneho roka pre prvý polrok kalendárneho roka,
 - b) 1. januárom nasledujúceho kalendárneho roka pre druhý polrok kalendárneho roka
- k celkovej prijatej sume.

(3) Čiastky rozdelenej celej sumy, ktoré podľa odseku 2 pripadnú na jednotlivé televízne programy, videogramy a kinematografické diela, ochranná organizácia vyplatí televíznym organizáciám, výrobcom videogramov a výrobcom kinematografických diel alebo ich zástupcom.

(4) Televízna organizácia, výrobcovia videogramov a výrobcovia kinematografických diel sumy, ktoré prijali podľa odseku 3, rozdelia na odmeny pre autorov a výkonných umelcov a na náhrady pre výrobcov zvukových záznamov a rozhlasové a televízne organizácie podľa výšky honorárov dojednaných v zmluvách, ktoré s nimi uzavreli pri výrobe zvukového záznamu, videogramu, rozhlasového programu alebo televízneho programu, videogramu alebo kinematografického diela.

§ 3

(1) Slovgram eviduje sumy, ktoré podľa § 1 ods. 1 písm. b) prijal od jednotlivých výrobcov a dovozovcov audionosičov.

(2) Celá suma, ktorú Slovgram prijal od výrobcov a dovozovcov audionosičov za polrok, sa rozdelí pomerom súčtu zvukových záznamov, videogramov, rozhlasových hudobných programov a televíznych hu-

dobných programov, ktoré boli na území Slovenskej republiky uverejnené¹⁾ v priebehu jedného roka pred

- a) 1. júlom kalendárneho roka pre prvý polrok kalendárneho roka,
- b) 1. januárom nasledujúceho kalendárneho roka pre druhý polrok kalendárneho roka

k celkovej prijatej sume.

(3) Čiastky rozdelenej celej sumy, ktoré podľa odseku 2 pripadnú na jednotlivé zvukové záznamy, videogramy, rozhlasové hudobné programy a televízne hudobné programy, Slovgram vyplatí výrobcom zvukových záznamov, výrobcom videogramov, rozhlasovým organizáciám a televíznym organizáciám alebo ich zástupcom.

(4) Výrobcovia zvukových záznamov, videogramov, rozhlasové organizácie a televízne organizácie sumy, ktoré prijali podľa odseku 3, rozdelia na odmeny pre autorov a výkonných umelcov a na náhrady pre výrobcov zvukových záznamov, rozhlasové organizácie a televízne organizácie podľa výšky honorárov dojednaných v zmluvách, ktoré s nimi uzavreli pri výrobe zvukového záznamu, videogramu, rozhlasového programu alebo televízneho programu.

D R U H Á Č A S Ť

Odmeny a náhrady požičiavateľov snímok, zvukových záznamov, snímok videogramov a snímok kinematografických diel

§ 4

Požičiavatelia snímok zvukových záznamov, snímok videogramov a snímok kinematografických diel (ďalej len „požičiavatelia“), ktorí majú trvalý pobyt alebo sídlo alebo vykonávajú svoju činnosť na území Slovenskej republiky, zaplatia prostredníctvom ochrannej organizácie za požičiavanie autorské odmeny a odmeny výkonným umelcom a náhrady výrobcom zvukových záznamov, rozhlasovým organizáciám a televíznym organizáciám vo výške 10 % z požičovného.

§ 5

Požičiavatelia v lehote podľa § 9 ods. 1 zašlú ochrannej organizácii výkaz o počte požičaných jednotlivých zvukových snímok, jednotlivých snímok videogramov a jednotlivých snímok kinematografických diel a výskach ich požičovného.

¹⁾ § 10 odst. 1 zákona č. 35/1965 Zb. o literárnych, vedeckých a uměleckých dielach (autorský zákon) v znení zákona č. 89/1990 Zb. (úplné znenie č. 247/1990 Zb.).

§ 6

Ochranná organizácia osobitne eviduje sumy, ktoré zaplatili požičiavatelia podľa § 4 za požičiavanie jednotlivých zvukových snímok, osobitne za požičiavanie jednotlivých snímok videogramov a osobitne za požičiavanie jednotlivých snímok kinematografických diel.

§ 7

(1) Sumy za požičiavanie sa rozdelia podľa výkazu o počte požičaní a výškach požičovného za jednotlivé snímky zvukových záznamov, snímky videogramov a snímky kinematografických diel.

(2) Výrobcovia zvukových záznamov, výrobcovia videogramov a výrobcovia kinematografických diel sumy, ktoré im pripadli podľa odseku 1, rozdelia na odmeny pre autorov a výkonných umelcov a na náhrady pre výrobcov zvukových záznamov a pre rozhlasové a televízne organizácie podľa výšky honorárov dojednaných v zmluvách, ktoré s nimi uzavreli pri výrobe zvukového záznamu, videogramu a kinematografického diela.

§ 8

Ustanovenia tejto časti vyhlášky sa nevzťahujú na požičiavanie, ak požičiavateľ a výrobca zvukovej snímky alebo výrobca snímky videogramu alebo výrobca snímky kinematografického diela si osobitne zmluvne upravili svoje práva a povinnosti.

T R E T I A Č A S Ť

Spoločné ustanovenia

§ 9

(1) Odmeny a náhrady podľa § 1 za prvý polrok kalendárneho roka výrobcovia a dovozcovia odvedú ochrannej organizácii a Slovgramu do 1. augusta kalendárneho roka a odmeny a náhrady podľa § 4 za prvý polrok kalendárneho roka požičiavatelia odvedú ochrannej organizácii do 1. augusta kalendárneho roka; odmeny a náhrady za druhý polrok kalendárneho roka odvedú do 1. februára nasledujúceho kalendárneho roka.

(2) Slovgram zostaví výkaz o prijatých odmenách a náhradách za audionosiče a ochraná organizácia zostaví výkaz o prijatých odmenách a náhradách osobitne za videoosiče a osobitne za požičiavanie zvukových snímok, osobitne za požičiavanie snímok videogramov a osobitne za požičiavanie snímok kinematografických diel

- do 1. septembra kalendárneho roka za uplynulý prvý polrok kalendárneho roka,
- do 1. marca kalendárneho roka, ktorý nasleduje po uplynutí druhého polroka kalendárneho roka.

(3) Do tridsiatich dní po uplynutí lehot vedených v odseku 2 Slovgram a ochraná organizácia zvolajú autorov, výkonných umelcov, výrobcov zvukových záznamov, rozhlasové organizácie a televízne organizácie (ďalej len „oprávnení“) alebo ich zástupcov na prekontrolovanie zostavených výkazov o odmenách a náhradách.

§ 10

Sumy, ktoré podľa § 9 ods. 3 pripadnú jednotlivým oprávneným, Slovgram a ochraná organizácia vyplatiť oprávneným alebo ich zástupcom do 30 dní po prekontrolovaní zostavených výkazov o odmenách a náhradách.

§ 11

(1) Oprávnení alebo ich zástupcovia oznamujú Slovgramu a ochrannej organizácii skutočnosti potrebné pre uplatňovanie svojich práv podľa tejto vyhlášky; najneskôr tak môžu za príslušný polrok urobiť do začiatku prekontrolovania zostavených výkazov o odmenách a náhradách podľa § 9 ods. 3.

(2) Slovgramu na úhradu nákladov spojených s výkonom činností podľa tejto vyhlášky prislúcha suma vo výške 7 % z prijatých odmen a náhrad podľa § 1 ods. 1 písm. b); ochrannej organizácii vo výške 7 % z prijatých odmen a náhrad podľa § 1 ods. 1 písm. a) a § 4.

Š T V R T Á Č A S Ť

Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 12

Prechodné ustanovenie

(1) Odmeny a náhrady za prvý a druhý polrok roku 1991 odvedú výrobcovia a dovozcovia ochrannej organizácii a Slovgramu a požičiavatelia ochrannej organizácií do 1. februára 1992; do uvedeného termínu tiež zašľú

- výrobcovia a dovozcovia výkazy o počte dodaných audionosičov a ich predajných cenách v roku 1991 Slovgramu,
- výrobcovia a dovozcovia výkazy o počte dodaných videoosičov a ich predajných cenách v roku 1991 ochrannej organizácii,
- požičiavatelia výkazy o počte požičaných jednotlivých zvukových záznamov, jednotlivých snímok videogramov a jednotlivých snímok kinematografických diel a výkazy o požičovnom v roku 1991 ochrannej organizácii.

(2) Do 15. apríla 1992 ochraná organizácia a Slovgram zvolajú oprávnených alebo ich zástupcov na prekontrolovanie zostavených výkazov o odmenách a náhradách.

(3) Oprávnení alebo ich zástupcovia oznamia ochrannej organizácii alebo Slovgramu skutočnosti potrebné pre uplatnenie svojich práv podľa tejto vyhlášky najneskôr do začiatku prekontrolovania podľa odseku 2.

(4) Sumy, ktoré podľa odseku 2 pripadnú jednotlivým oprávneným alebo ich zástupcom, ochranná organizácia s Slovgram vyplatia oprávneným alebo ich

zástupcom do 30 dní po ukončení pracovného rokowania o rozdelení súm.

§ 13

Záverečné ustanovenie

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. decembrom 1991.

Minister:

Snopko v. r.

489

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky

vydalo podľa § 123 ods. 2 písm. b) č. 1 a ods. 4 Zákonníka práce po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky výnos zo 17. septembra 1991 č. 5552/1991-30, ktorým sa vydáva platový poriadok pre štátnych notárov a notárskych čakateľov. Výnos upravuje základné platy pre štátnych notárov a notárskych čakateľov, ako i poskytovanie príplatkov.

Výnos nadobúda účinnosť 1. decembrom 1991.

Zrušuje sa ním výnos Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 29. júna 1990 č. 2388/1990-30, ktorým sa vydáva platový poriadok pre súdcov z povolania, štátnych notárov, justičných a notárskych čakateľov (č. 325/1990 Zb.), pokiaľ sa vzťahuje na štátnych notárov a notárskych čakateľov.

Do výnosu možno nazrieť na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, na krajských súdoch a štátnych notárstvach Slovenskej republiky.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ o opravě chyb

**v zákonu č. 338/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 298/1990 Sb.,
o úpravě některých majetkových vztahů řeholních rádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého,
v českém i slovenském vydání**

V příloze č. 3 zákona:

U mužských klášterů v České republice

v položce č. 15 Františkánský klášter Hejnice mají slova „čp. 1 se stav. plochou“ správně znít „čp. 1 se stav. plochou č.k. 169“.

U ženských klášterů v České republice

v položce č. 6 Provinční dům slezské provincie Město Albrechtice mají slova „čp. 8 (budova) se stavební plochou č.k. 158“ správně znít „čp. 8 (budova) se stavební plochou č.k. 1358“,

v položce č. 13 Klášter sester Velehrad mají slova „pozemky č.k. 547/2922“ správně znít „pozemek č.k. 547/292“,

v položce č. 55 Řeholní dům Pardubice - Zelené předměstí mají slova „pozemek 2404/2 ostatní plocha“ správně znít „pozemek č.k. 2404/42 ostatní plocha“,

v položce č. 57 Klášterní konvent „Navštívení Panny Marie“ Chotěšov mají slova „pozemky č.k. 151/1 dvůr, 92/2 zahrada“ správně znít „pozemky č.k. 151/2 dvůr, 92/2 zahrada“.

U mužských klášterů ve Slovenské republice

v položce č. 18 Klášter piaristů Jur pri Bratislave mají slova „čp. 1 (budova) se stavební plochou č.k. 2 a parcely č. 376/1 a č. 372, stavební plochy“ správně znít „čp. 1 (budova) se stavební plochou č.k. 2 a parcely č. 376/1 a č. 376/2, stavební plochy“,

v položce č. 27 Klášter milosrdných bratří s nemocnicí v Bratislavě mají slova „pozemek č.k. 844 - zastavěná plocha (předtím dům č.p. 252)“ správně znít „pozemek č.k. 8444 - zastavěná plocha (předtím dům č.p. 252)“.

U ženských klášterů ve Slovenské republice

v položce č. 49 Řeholní domy Piešťany mají slova „pozemek č.k. 1920 dvůr“ správně znít „pozemek č.k. 1920/2 dvůr“ a slova „pozemky č.k. 1919/5 ostatní plocha, 1916/6 ostatní plocha“ správně znít „pozemky č.k. 1919/5 ostatní plocha, 1919/6 ostatní plocha“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejetříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr ve nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávka budou zahájeny od nejbližší čísla po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé čísla lze na objednávku obdržet v obytnovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní paviloný - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.